

24. junij – Rojstvo Janeza Krstnika A – B – C

*Janez je prišel zavoljo pričevanja,
da bi pričeval o luči in ustvaril za Gospoda
pripravljeno ljudstvo. (prim. Jn 1,7; Lk 1,17)*

Prvo berilo

Izaija 49,1-6

Poslušajte me, otoki, pazite, ljudstva v daljavi! Gospod me je poklical ob rojstvu, mi dal ime že v materinem naročju. Napravil je moja usta kakor oster meč, zakril me je s senco svoje roke, naredil me za gladko puščico, me skril v svojem tulu. Rekel mi je: "Moj služabnik si, Izrael, ki se bom v tebi poveličal." Jaz pa sem si rekel: "Zaman sem se trudil, za nič in brez koristi sem potratil svojo moč." Toda pri Gospodu je moja pravica in pri mojem Bogu moje plačilo.

Zdaj pa govori Gospod, ki me je ob rojstvu upodobil za svojega služabnika, da nazaj privedem Jakoba k njemu, da zberem Izraela za njega. Počeščen sem bil v Gospodovih očeh in moj Bog je bil moja moč. Rekel je torej: "Premalo je, da si mi služabnik, da povzdigneš Jakobove rodove in nazaj privedeš Izraelove rešence. Zato te postavim za luč poganskim narodom, da boš moje zveličanje do konca zemlje."

Drugo berilo

Apostolska dela 13,22-26

Tiste dni je Pavel rekel: Bog je našim očetom za kralja obudil Davida, o katerem je tudi pričal: "Našel sem Davida, Jésejevega sina, moža po svojem srcu, ki bo izvrševal vse moje želje." Iz njegovega rodu je Bog poslal Izraelu Odrešenika Jezusa, kakor je bil obljubil; prej, pred njegovim prihodom, pa je oznanil Janez vsemu izraelskemu ljudstvu krst pokore.

Ko je Janez dokončaval svoje življenje, je govoril: "Nisem tisti, za kogar me imate; a glejte, za menoj prihaja ta, ki mu nisem vreden odvezati obuvala z nog." Možje, bratje, sinovi Abrahamovega roda, in kar je bogaboječih med vami: nam je poslana beseda odrešenja.

Elizabeti se je dopolnil čas poroda in je rodila sina. Ko so njeni sosedje in sorodniki slišali, da ji je Gospod skazal veliko usmiljenje, so se z njo veselili. Osmi dan pa so prišli, da dete obrežejo in so mu po očetu hoteli dati ime Zaharija. Njegova mati pa je odgovorila: "Nikakor, ampak Janez se bo imenoval!" In rekli so ji: "Nikogar ni v tvojem sorodstvu, ki bi mu bilo takó ime."

Tedaj so pomignili njegovemu očetu, kako bi ga on hotel imenovati. Zahteval je deščico ter zapisal: "Janez je njegovo ime." In vsi so se začudili. Pri tej priči so se mu razvezala usta in jezik in je govoril ter hvalil Boga.

Strah je obšel vse njih sosede in po vsem judejskem pogorju so govorili o vsem tem. Vsi, ki so to slišali, pa so si vzeli k srcu in so govorili: "Kaj neki bo iz tega otroka? Gospodova roka je bila z njim." Otrok pa je rasel in se krepil v duhu; in bil je v samoti do dneva, ko se je prikazal Izraelu.

V razmislek

Današnji praznik je že v 4. stoletju našel pot v liturgijo tako na Vzhodu kot tudi na Zahodu. Da v celotnem cerkvenem letu slavnostno praznujemo le 3 rojstne dneve (Jezus, Marija in Janez), kaže na izredno mesto, ki ga je Janez od nekdaj zavzemal v cerkvi.

Zgodbe o rojstvu so zgodbe upanja, ki sporočajo, da je Bog tu in želi ljudem prihodnost in življenje. Ta Jezusova obljuba se odraža tudi v pomenu imen treh glavnih oseb današnjega evangelija. Imena Zaharija ("tisti, ki se ga je Bog spomnil"), Elizabeta ("moj Bog je polnost") in Janez ("Bog je milostljiv") sporočajo, da Bog nikogar, ki je vse življenje zaupal vanj, ne pozabi. Ravno to je tudi Janezova naloga – pripraviti pot za tistega, v katerem je poosebljeno Božje usmiljenje in ki želi oznanjevati ljudem nepreklicno Božjo naklonjenost.

Bog je milosten, Bog je polnost, Bog se približa ljudem. Tako bi lahko opisali vsebino današnjega praznika. Spoznamo Boga, ki želi ljudem samo najboljše in lahko se vprašamo, kaj to sporočilo pomeni za naše življenje – kaj pomeni zame "polnost Boga"? Kaj mi pomeni "Bog se je spomnil"? Kdaj in kako sem izkusil te obljube v svojem življenju? Ali lahko izhajam iz prepričanja, da tudi meni želi Bog samo najboljše, čeprav sem moral v svojem življenju tako pogosto izkušati omejitve? Pogosto šele ko čez čas gledamo na prehojeno pot, vidimo, kako smo bili obdarjeni, da se življenje izplača, in da šele iz neke širše perspektive lahko vidimo rdečo nit in smisel vsega skupaj.

Človek (noben človek) ni žoga, ki ga muhasta usoda premetava sem ter tja, temveč je edinstveno bitje, ki ga je Bog poklical po imenu, ki je zaželen in sprejet od Boga in ki mu je zaupana pomembna naloga. Današnja berila izhajajo iz tega, da ima vsak človek svojo poklicanost in svojo nalogo. Tako nas današnji praznik spodbuja, da se vprašamo, kakšne darove nam je dal Bog in kakšne so naše možnosti, da te darove uporabimo. Ni vedno lahko, da jasno prepoznamo in izpolnimo nalogo, ki nam je bila tako rekoč položena v zibko, saj se tekom življenja marsikaj spremeni. Da bi začutili nalogo, potrebujemo kar nekaj potrpežljivosti in iznajdljivosti!

Ko pride Bog, se začne nekaj popolnoma novega. Nekaj tega preroškega zagotovila se izrazi v Elizabetinem pogumnem nasprotovanju tradicionalnemu imenu za njenega sina. Stare mehanizme se mora odpraviti, da se lahko pripravi prostor za čisto novo in drugačno. Tako danes kot takrat potrebujemo ljudi, ki si upajo razmišljati, kaj ni v skladu z obstoječimi miselnimi vzorci, ki si upajo glasno nastopiti proti zastarelim dogovorom, če ti ovirajo pojav novega polnega življenja. Kaj bi se zgodilo, če bi vsak(a) izmed nas zbral(a) pogum za to?